

Η περασά Μπο ξεκινά με την προειδοποίηση του Μωυσή προς τον Φαραώ σχετικά με την όγδοη πληγή, της μαστίγας των ακρίδων. Η Τορά αναφέρει πως, μόλις ο Μωυσής τελείωσε το λόγο του, έφυγε ξαφνικά από το παλάτι: «...**γύρισε την πλάτη του και απομακρύνθηκε από τον Φαραώ**» (Έξοδος 10.6). Στις προειδοποιήσεις όμως που προηγούνται των άλλων πληγών, δεν βλέπουμε τον Μωυσή να φέρεται με τον ίδιο τρόπο. Γιατί άραγε ο Μωυσής βγαίνει από το παλάτι βιαστικά τούτη την φορά και γιατί η Τορά κρίνει σκόπιμο να το αναφέρει;

Μερικοί σχολιαστές το εξηγούν με βάση τον επόμενο στίχο (10.7), από τον οποίο είναι προφανές ότι ο Φαραώ συγκάλεσε τους συμβούλους του για να συζητήσουν την απειλή των ακρίδων. Καθώς η αυτοκρατορία είχε ήδη αρχίσει να καταρρέει εξαιτίας των πρώτων επτά πληγών, ο Φαραώ εύλογα ανησυχούσε για την καταστροφή που σμήνη ακρίδων μπορούσαν να φέρουν στη χώρα και έτσι κάλεσε τους συμβούλους του σε έκτακτη συνεδρίαση. Ο Μωυσής, βλέποντας ότι ο Φαραώ συγκάλεσε συνεδρίαση, αποχώρησε ευγενικά προκειμένου να μην εισβάλει στην ιδιωτική ζωή και στα προσωπικά θέματα του βασιλιά, καθότι η συνάντησή του με τον Φαραώ με το προσωπικό του ήταν καθαρά ιδιωτική υπόθεση που δεν προοριζόταν για τους ξένους. Έτσι, ο Μωυσής βγήκε αμέσως έξω, επιδεικνύοντας απόλυτη διακριτικότητα και σεβασμό στην ιδιωτική ζωή και τα προσωπικά θέματα του Φαραώ.

Αυτό το επεισόδιο μάς διδάσκει ένα σημαντικό μάθημα του «ντέρεχ έρετς» (σωστοί τρόποι και κανόνες συμπεριφοράς). Όσο κακός και σκληρός κι αν ήταν ο Φαραώ, ο Μωυσής θέλησε να δείξει ευπρέπεια και να σεβαστεί την ιδιωτική του ζωή. Ακόμη και ο

Φαραώ άξιζε αυτή την ευγένεια, να παραμείνουν δηλαδή οι προσωπικές του υποθέσεις καθαρά ιδιωτικές. Κατά μείζονα λόγο, λοιπόν, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί όσον αφορά τις ιδιωτικές υποθέσεις των φίλων μας και των συγγενών μας, των συναδέλφων μας, των μελών της κοινότητάς μας και όλων των συνανθρώπων μας. Όλοι οι άνθρωποι έχουμε σε κάποιο βαθμό την «κακή τάση» (Γέτσερ Αρά) να ακούσουμε τι συμβαίνει και να εισβάλουμε ίσως στην ιδιωτική ζωή των άλλων ανθρώπων, αναζητώντας συχνά την ευκαιρία να διαβάσουμε ή να αποκτήσουμε πρόσβαση σε «απόρρητες» πληροφορίες των συνανθρώπων μας. Ο Μωυσής όμως, με την παραδειγματική συμπεριφορά του,

μας θυμίζει ότι ακόμα και άνθρωποι τόσο αμαρτωλοί όσο ο Φαραώ έχουν δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή και δεν μας επιτρέπεται να την προσβάλουμε, ούτε να έχουμε ανάμειξη στις προσωπικές υποθέσεις των άλλων.

Η ιστορία που ακολουθεί λέγεται για ένα ραββίνο ο οποίος, όπως πολλοί εβραίοι στην τσαρική Ρωσία, φυλακίστηκε από τις ρωσικές αρχές με ψευδείς κατηγορίες. Όταν οδηγήθηκε στο δικαστήριο για τη δίκη του, δύο υπάλληλοι άρχισαν να μιλούν δίπλα του για την υπόθεσή του στα γαλλικά, μια γλώσσα που υπέθεσαν ότι ο ραββίνος δεν κατανοούσε. Μόλις ο ραββίνος αντιλήφθηκε τη συνομιλία τους αυτή, απομακρύνθηκε από αυτούς με γρήγορα βήματα.

Λίγο αργότερα, οι υπάλληλοι άρπαξαν θυμωμένα τον ραββίνο φωνάζοντας: «Τι αλαζονεία! Ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να φύγεις; Τι σε έκανε να πιστεύεις ότι έχεις το δικαίωμα να πας όπου θέλεις;»

«Επιτρέψτε μου να σας εξηγήσω», απάντησε ο ραββίνος. «Όταν άκουσα να μιλάτε γαλλικά, κατάλαβα αμέσως ότι δεν θέλατε να καταλάβω τη συνομιλία σας. Η αλήθεια είναι, όμως, ότι γνωρίζω άπταιστα γαλλικά. Γι' αυτό λοιπόν απομακρύνθηκα, ώστε να μην ακούσω αυτήν την συνομιλία, την οποία σαφώς δεν επιθυμούσατε να καταλάβω».

Όταν οι υπάλληλοι, έκπληκτοι, άκουσαν την εξήγηση του κατηγορούμενου ραββίνου τον απελευθέρωσαν αμέσως, γιατί συνειδητοποίησαν ότι ένας άνθρωπος με τέτοια ακεραιότητα χαρακτήρα δεν θα μπορούσε να έχει διαπράξει τα εγκλήματα που του αποδίδονταν.

Όταν, αργότερα, ζητήθηκε από τον ραββίνο να εξηγήσει τη συμπεριφορά του και το λόγο που αντιμετώπισε την κατάσταση με τον παραπάνω τρόπο, ο ίδιος αναφέρθηκε στον Μωυσή, επισημαίνοντας τη βιαστική και συνάμα διακριτική αποχώρησή του από το παλάτι, εν όψει της συνάντησης του Φαραώ με τους συμβούλους του.

Αν μοχθηροί άνθρωποι, όπως ο Φαραώ ή οι αρχές της τσαρικής Ρωσίας, ήταν άξιοι σεβασμού της ιδιωτικής τους ζωής, τότε πολύ περισσότερο οφείλουμε να σεβόμαστε και να μη προσβάλλουμε την ιδιωτική ζωή και τα προσωπικά θέματα των φίλων, συγγενών και γνωστών μας, επιδεικνύοντας διακριτικότητα και επιδιώκοντας συνειδητά να μη παραβιάζουμε τα «όρια» που έχει χαράξει ο συνάνθρωπός μας στον ιδιωτικό του «χώρο και χρόνο».

Βασισμένο σε κείμενο του Rabbi Eli Mansour, www.dailyhalacha.com

Μετάφραση - επιμέλεια: Ραβ. Ισαάκ Μιζάν, Λέων Μιζάν